

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcov **1/ J.**, bývajúceho v H., **2/ I.**, bývajúcej v L., **3/ M.**, bývajúcej v H., všetci zastúpení Advokátskou kanceláriou V., T.T., proti žalovanej **M.**, bývajúcej v H., zastúpenej advokátom JUDr. J., B., **o vypratanie nehnuteľnosti**, vedenej na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. 18 C 120/2011, o dovolaní žalovanej proti rozsudku Krajského súdu v Trnave z 25. júla 2013 sp. zn. 10 Co 154/2013, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Trnave z 25. júla 2013 sp. zn. 10 Co 154/2013 a uznesenie Okresného súdu Trnava z 23. apríla 2013 č.k. 18 C 120/2011-320 **z r u š u j e** a vec vracia Okresnému súde Trnava na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Trnava uznesením zo dňa 23. apríla 2013, č.k. 18 C 120/2011-320 odmietol odpor proti rozkazu na plnenie vydanému Okresným súdom Trnava dňa 18. augusta 2011 z dôvodu, že bol podaný neoprávnenou osobou. Zároveň žalovanú zaviazal zaplatiť náhradu trov konania štátu vo výške 708,76 Eur na účet súdu. Rozhodol tak s poukazom na § 174b ods. 1, ods. 4 O.s.p. v spojení s § 174 ods. 3 písm. c/ O.s.p. vzhľadom na skutočnosť, že na základe vykonaného znaleckého dokazovania mal za preukázané, že odpor doručený súdu dňa 7. septembra 2011 proti rozkazu na plnenie nebol podaný žalovanou (oprávnenou osobou), ale inou bližšie nezistenou osobou. Keďže v zmysle § 174b ods. 1 O.s.p. jedinou oprávnenou osobou podať odpor proti rozkazu na plnenie je odporca (žalovaná). Vzhľadom na vyššie uvedené odmietol odpor proti rozkazu na plnenie z dôvodu, že bol podaný neoprávnenou osobou.

Krajský súd v Trnave na odvolanie žalovanej uznesením zo dňa 25. júla 2013, sp. zn. 10 Co 154/2013, napadnuté uznesenie potvrdil. V časti trov konania štátu zmenil uznesenie v určení platobného miesta tak, že žalovaná je povinná zaplatiť Okresnému súdu Trnava náhradu trov konania štátu v sume 708,76 Eur. Stotožnil sa so skutkovými zisteniami súdu prvého stupňa i jeho právnym posúdením. Uviedol, že niet žiadnej pochybnosti o tom, že s odporom proti platobnému rozkazu i rozkazu na plnenie podaným neoprávnenou osobou, má súd povinnosť naložiť tak, že ho odmietne (bez ďalšieho vecného zaoberania sa námietkami ktoréhokoľvek z účastníkov). Bolo bezpečne znaleckým posudkom znalkyne Mgr. M. preukázané, že odpor proti rozkazu na plnenie nebol podaný žalovanou. Znaleckým posudkom totiž bolo ustálené, že podpis na odpore nie je vlastnoručným podpisom účastníčky a preto žalovaná nemôže byť považovaná za osobu, ktorá takýto odpor proti rozkazu na plnenie podala.

Proti uzneseniu odvolacieho súdu podala dovolanie žalovaná, ktoré dôvodila § 237 písm. f/ O.s.p. tvrdiac, že nesprávnym právnym posúdením veci odvoalcím súdom jej bola odňatá možnosť konať pred súdom a nesprávnym postupom okresného súdu jej bolo odopreté právo na ústne prejednanie dôkazov. Súd jej neumožnil poskytnúť dôkazy na vyvrátenie záverov znaleckého posudku, keďže nenariadil vo veci ústne pojednávanie, na ktorom by mohla predložiť pripomienky, návrhy na doplnenie dôkazu. Tiež žiadala o vypočutie svedkov, ktorí by potvrdili hodnovernosť sporného podpisu. Namietala, že znalecký posudok bol vypracovaný len na základe kópii dokumentov s jej podpisom, preto ho považuje za neobjektívny a tendenčný. Znalcovi bolo potrebné predložiť originály sporných dokumentov a listín s jej podpismi. Nikdy nebola súdom ani znalcom pri vypracovaní posudku prizvaná na vykonanie skúšky písma, preto podklady na vypracovanie posudku sú sporné. Súd nerešpektoval a nebral do úvahy ako dôkaz ani jej prehlásenie pred súdom o pravosti jej podpisu na predmetnom odpore. Navrhla, aby dovoalcí súd uznesenie odvoalcieho súdu ako aj prvostupňového súdu zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie. Zároveň požiadala o odloženie vykonateľnosti napadnutého uznesenia.

K podanému dovoalniu sa písomne vyjadrili žalobcovia. Navrhli dovolanie žalovanej odmietnuť. Uplatnili si náhradu trov dovolacieho konania. Namietali prípustnosť dovolania žalovanej proti napadnutému uzneseniu. Jej argumentáciu, že konanie trpí vadou, ktorá spočíva v odňatí jej možnosti konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O.s.p.) nepovažovali za správnu. Žalovanou namietané nevykonanie navrhovaných dôkazov nie je dôvodom

prípustnosti dovolania v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p. Dôvodmi dovolania podľa § 241 ods. 2 písm. a/ až c/ O.s.p. je možné odôvodniť len dovolanie, ktoré je prípustné v zmysle § 237 až 239 O.s.p. V tomto prípade nie je daný žiadny dôvod prípustnosti dovolania. Účastníci konania mali možnosť v priebehu prvostupňového konania sa vyjadriť k vykonaniu dôkazu, vrátane žalovanou namietaného znaleckého posudku. Skutkové závery, ku ktorým dospel prvostupňový aj odvolací súd vyplývajú z vykonaného dokazovania a vychádzajú zo skutkového stavu veci.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), skúmal najskôr, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť dovolaním (§ 236 a nasl. O.s.p.) a bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) dospel k záveru, že dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, voči ktorému takýto opravný prostriedok nie je prípustný.

Podľa ust. § 236 ods. 1 O.s.p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu pokiaľ to zákon pripúšťa.

V prejednávanvej veci odvolací súd rozhodol uznesením. V zmysle ust. § 239 O.s.p. platí, že ak dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, vydanému v tejto procesnej forme, je prípustné, ak je ním napadnuté zmeňujúce uznesenie odvolacieho súdu (§ 239 ods. 1 písm. a/ O.s.p.) alebo ak odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločenstiev na zaujatie stanoviska (§ 239 ods. 1 písm. b/ veta prvá O.s.p.). Podľa § 239 ods. 2 je dovolanie prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a/ odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b/ ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, c/ ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky.

Dovoláním napadnuté uznesenie odvolacieho súdu nemá znaky vyššie uvedených uznesení. Odvolací súd potvrdil uznesenie súdu prvého stupňa a vo svojom uznesení nevyslovil, že je proti nemu dovolanie prípustné. V danej veci nejde ani o uznesenie o návrhu

na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia a ani o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky.

S prihliadnutím na ust. § 242 ods. 1 veta druhá O.s.p. ukladajúce dovolaciemu súdu povinnosť prihliadnuť vždy na procesnú vadu uvedenú v § 237 O.s.p., neobmedzil sa Najvyšší súd Slovenskej republiky len na skúmanie prípustnosti dovolania smerujúceho proti uzneseniu podľa § 239 O.s.p., ale sa zaoberal aj otázkou, či dovolanie nie je prípustné podľa § 237 O.s.p.

Uvedené zákonné ustanovenie pripúšťa dovolanie proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak konanie, v ktorom bolo vydané je postihnuté niektorou zo závažných procesných väd vymenovaných v písmenách a/ až g/ tohto ustanovenia (nedostatok právomoci súdu, spôsobilosti účastníka, riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, ak sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, prípad odňatia možnosti účastníka pred súdom konať a rozhodovanie vylúčeným sudcom alebo nesprávne obsadeným súdom). Existenciu žiadnej podmienky prípustnosti dovolania uvedenej v tomto zákonom ustanovení dovolací súd nezistil.

So zreteľom na obsah dovolania žalovanou a tvrdený dôvod prípustnosti dovolania sa Najvyšší súd Slovenskej republiky osobitne zameril na otázku opodstatnenosti tvrdenia, že v prejednávanej veci jej súdom bola odňatá možnosť pred ním konať (§ 237 písm. f/ O.s.p.).

Odňatím možnosti konať sa v zmysle uvedeného ustanovenia rozumie taký závadný procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia tých jeho procesných práv, ktoré mu občiansky súdny poriadok priznáva za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov.

O vadu, ktorá je z hľadiska § 237 písm. f/ O.s.p. významná ide najmä vtedy, ak súd v konaní postupoval v rozpore so zákonom, prípadne s ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi a týmto postupom odňal účastníkovi konania jeho procesné práva, ktoré mu právny poriadok priznáva.

K odňatiu možnosti konať pred súdom môže dôjsť nielen činnosťou súdu, ktorá rozhodnutiu predchádza, ale aj samotným rozhodnutím. Takýmto rozhodnutím môže byť aj uznesenie o odmietnutí odporu (proti rozkazu na plnenie) pre nedostatok niektorej zo základných procesných podmienok, ak záver súdu o tejto otázke nie je sporný.

Nesprávne odmietnutie odporu, teda meritórne neprejednanie veci, je odmietnutím spravodlivosti, čo znamená porušenie základného práva na spravodlivú ochranu práv.

V dovolaní žalovaná tvrdí, že konanie trpí vadou, ktorá spočíva v odňatí jej možnosti konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O.s.p.).

Rozkaz na plnenie je súčasťou právneho poriadku od 15. októbra 2008 (§ 174b O.s.p.). Podmienky pre vydanie rozkazu na plnenie sú totožné ako v prípade platobného rozkazu.

Podľa § 174b ods. 4 O.s.p. na rozkaz na plnenie sa primerane použijú ustanovenia § 172 ods. 2, 3, 5 až 7 a 9 a § 173 a § 174 O.s.p.

Podľa § 174 ods. 3 písm. c/ O.s.p. súd uznesením odmietne odpor, ktorý bol podaný neoprávnenou osobou.

V preskúmvanej veci je z obsahu spisu zrejmé, že Okresný súd T. vydal dňa 18. augusta 2011 rozkaz na plnenie pod č.k. 18 C 120/2011-29, ktorým uložil žalovanej, aby do 15 dní odo dňa doručenia rozkazu na plnenie vypratala nehnuteľnosti nachádzajúce sa v katastrálnom území H., obec H., okres T., zapísané na LV č. X., Správy katastra T. a to: stavba súpisné č. X. na parc. č. X.X., rodinný dom, pozemok registra C parc. č. X.X. o výmere 670 m² - záhrady, pozemok registra C parc. č. X.X. o výmere 136 m² - zastavené plochy a nádvoria, pozemok registra C parc. č. X.X. o výmere 187 m² - zastavené plochy a nádvoria a zaplatila žalobcom náhradu trov konania v sume 254,08 Eur alebo aby v tej istej lehote podala odpor na tomto súde.

Rozkaz na plnenie bol žalovanej doručený 25. augusta 2011. Dňa 7. septembra 2011 bol okresnému súdu, osobne do podateľne doručený odpor proti rozkazu na plnenie. Žalovaná v ňom poukazovala, že nehnuteľnosť nadobudla v dobrej viere na základe kúpnej zmluvy z 10. marca 2006, jej dobromyseľnosť nikto nespochybňoval, nehnuteľnosť zásadným

spôsobom zhodnotila a zrekonštruovala, preto nárok žalobcov nepovažuje za dôvodný. Následne na výsluchu pred súdom 9. januára 2012 potvrdila, že podpis na odpore je jej a hlásila sa k tomuto podaniu. Právny zástupca žalobcov však navrhoval vykonať dokazovanie vo veci zistenia pravosti podpisu žalovanej na podanom odpore, vzhľadom na odlišný podpis žalovanej na iných súdnych doručenkách a listinách. Prvostupňový súd uznesením z 19. apríla 2012 nariadil znalecké dokazovanie znalkyňou z odboru písomoznactva za účelom posúdenia či podpis na odpore proti rozkazu na plnenie patrí žalovanej alebo nie. Zo záverov znaleckého dokazovania, (znaleckého posudku č. 29/2012) vyplynulo, že podpis na odpore, ktorý bol doručený súdu 7. septembra 2011 proti rozkazu na plnenie, nie je pravým podpisom žalovanej.

Podľa § 174 ods. 3 O.s.p. súd uznesením odmietne odpor, ktorý bol podaný a/ oneskorene, b/ bez odôvodnenia vo veci samej; o týchto následkoch musí byť účastník poučený v platobnom rozkaze, c/ neoprávnenou osobou.

Z uvedeného vyplýva, že právna úprava umožňuje súdu odpor odmietnuť v taxatívne určených prípadoch. Keďže pre rozkaz na plnenie platia primerane takmer všetky ustanovenia viažuce sa k platobnému rozkazu, bolo dôvodné zo strany súdov vyriešiť, či odpor, ktorý bol podaný žalovanou proti rozkazu na plnenie, bol podaný včas, riadne odôvodnený a oprávnenou osobou.

Je zrejmé, že zabrániť tomu, aby u platobného rozkazu resp. rozkazu na plnenie nastali účinky právoplatného rozsudku, možno podľa zákona včasným podaním zdôvodneného odporu v zákonnej lehote 15 dní počítanej od doručenia platobného rozkazu resp. rozkazu na plnenie. Legitimovaným na podanie odporu je predovšetkým odporca.

Zo skutočností vyplývajúcich z obsahu spisu možno vyvodiť, že prvostupňový súd odmietol odpor žalovanej proti rozkazu na plnenie z dôvodu, že znaleckým dokazovaním sa preukázalo, že podpis na podanom odpore nie je jej vlastný. Odvolací súd sa s jeho rozhodnutím stotožnil. Ostatné, súdom prvého stupňa nariadené pojednávanie (17. apríla 2014) bolo na základe ospravedlnenej absencie žalovanej odročené na neurčito, čím došlo na strane žalovanej k legitímnemu očakávaniu, že svoje procesné právo, vyjadriť sa k vykonanému dôkazu (§ 123 O.s.p.), k podanému znaleckému posudku, bude môcť realizovať na ďalšom súdom nariadenom pojednávaní. Súd prvého stupňa však už ďalšie

pojednávane nenariadil, ale o podanom odpore rozhodol jeho odmietnutím (§ 174 ods. 3 písm. c/ O.s.p., § 174 ods. 1, ods. 4 O.s.p.), keď sa stotožnil so závermi znaleckého posudku súdnej znalkyne z odboru písomznalectva. I napriek tvrdeniu žalovanej, v priebehu celého konania o pravosti jej podpise, na podanom odpore a zásadným výhradám proti podanému znaleckému posudku (viď napr. čl. 78, 309, 323-326 spisu), konajúce súdy bez toho, aby sa nimi zaoberali, bez ďalšieho uzavreli, že podpis žalovanej nie je pravým podpisom a preto považovali odpor proti rozkazu na plnenie za odpor podaný neoprávnenou osobou. Súdy bez povšimnutia však ponechali aj skutočnosť, že sa žalovaná počas celého konania správala tak, že sa bezvýhradne stotožnila s obsahom a existenciou podania (odporu) urobené v jej mene a preto súdu nič nebránilo, aby nedostatok podania spočívajúci v tom, že nebol ňou podpísaný odstránil postupom podľa § 43 ods. 1, 2 O.s.p.

Za vyššie popísaného procesného stavu potom odmietnutie odporu proti rozkazu na plnenie treba považovať za predčasné a dovolanie žalovanej v dôsledku existencie vady v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p. za opodstatnené.

So zreteľom na uvedené zrušil dovolací súd nielen uznesenie odvolacieho súdu napadnuté dovolaním, ale tiež odvolacím súdom potvrdené prvostupňové uznesenie a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie (§ 243b ods. 1 a 3 O.s.p.).

V novom rozhodnutí rozhodne súd o trovách pôvodného a dovolacieho konania (§ 243d ods. 1 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 18. júna 2014

JUDr. Eva S a k á l o v á, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Lenka Pošová